

De balsem van de vergeving

Schriftlezing: Johannes 3:1-21

Tekst: 1 Johannes 5:17-18

Zingen:

Psalm 33:10, 11

Psalm 20:5

Psalm 124:1-4

Psalm 119:58

Psalm 17:4, 8

Belijdenis: Dordtse Leerregels III/IV, artikel 12

Alle ongerechtigheid is zonde; en er is zonde niet tot den dood. Wij weten, dat een iegelijk, die uit God geboren is, niet zondigt; maar die uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze vat hem niet.

Alle ongerechtigheid is zonde

In het licht van vanmorgen, over de zonde tot de dood, zegt Johannes in vers 17 twee dingen. *Alle ongerechtigheid is zonde*. Letterlijk staat er: alles wat niet recht is. Het is de Griekse vertaling van het Hebreeuwse woord voor ongerechtigheid. Dat is alle afwijking van wat goed is en wat recht is, en vaak nog bewust ook.

In het Oude Testament was dat een zonde waarin de terugslag al begrepen lag. Het was een zonde die in je leven vroeg of laat terugsliep. Zeg maar: zondeschuld. Want nu kunt u misschien vanmorgen wel gedacht hebben: die verschrikkelijke zonde waar we vanmorgen wat van gehoord hebben, daar ben ik nog niet zo bang voor. Dat is trouwens niet goed. U moet er wel bang voor zijn. *Die meent te staan, zie toe dat hij niet valle*.

Maar vergeet het niet, zegt de apostel Johannes, lieve vrienden: alle afwijking van wat goed en recht is, van de willende wet van de Heere, dat is ook zonde. En zonde, hebben we vanmorgen gehoord, is het missen van het doel waartoe wij geschapen zijn. Uiteindelijk betekent dat, ten gevolge daarvan, God en de zaligheid te missen, de bonus. Ik bedoel dat met alle eerbied: het goed, het Allerhoogste en het eeuwige Goed.

Dat is het eerste. Johannes legt er nog eens de nadruk op. Want dat gedeelte van de gemeente dat afgeweken was, dat begon zo goed. Dat hadden we nooit gedacht van die man, of van die vrouw, of van dat gemeentelid. Maar vrienden, alles wat niet in overeenstemming is met de goede, rechte norm van God, is wel doelmissen. Vergeet dat niet.

Er is zonde niet tot de dood

En dan zegt Johannes nog iets: *en er is zonde niet tot den dood*. Johannes wil als het ware, na zijn scherpe rede in de voorgaande verzen, nu met de balsem, met de olie van de vergeving komen. Niet dat hij de scherpe kantjes eraf haalt, maar nadat hij hen ernstig heeft aangesproken, gaat hij zeggen: als u nu uit God geboren bent, vers 18, dan hoeft u daar niet voor te vrezen.

Ik trek er maar weer een les uit, vrienden, want dat is het beste: denk niet licht en denk niet oppervlakkig over de zonde. Ik sprak onlangs iemand, en die had de zondag niet doorgebracht zoals het hoorde. Dat beseftte hij zelf ook wel. Kerkdienst verzuimd, voor een gezellig samenzijn met vrienden en noem maar op. Maar, zei hij tegen mij: *dan is er altijd Jezus nog*. Dan is er altijd Jezus nog.

Ik ben bang dat Jezus er dan niet is. Dat is licht en oppervlakkig denken over de zonde. Dan is Jezus een soort, zoals dominee Boer vroeger zou zeggen, een aspirientje. Nu noemen we dat een paracetamol. Je neemt er een als het nodig is en dan zet je het doosje weer terug in de kast. Maar alle ongerechtigheid is doelmissen. In alles waarin ik niet God bedoel, doe ik onrecht.

Waarom, lieve vrienden, heeft de Heere Jezus Zijn discipelen leren bidden: *Vergeef ons onze schulden*? En waarom hoor ik de apostel Paulus in Romeinen 7 zo worstelen: *Want het goede, dat ik wil, doe ik niet*? Telkens weer verzuiming.

Pas op voor hoogmoed en zelfbedrog

In de tweede plaats zou ik u willen oproepen om op te passen voor wat Johannes schrijft in hoofdstuk 1, vers 10: *Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons*.

Die afwijkende groep zei: wij hebben geen zonde meer. Ze hadden eenmaal geloofd en daarna was alles goed. Maar als wij dat zeggen, dat wij geen zonde hebben, dan is Zijn Woord niet in ons. Natuurlijk zult u tegen mij zeggen: dominee, maar dat zeggen wij niet. Nee, dat geloof ik ook wel. Maar hebt u ze dan wel? Kunnen de wanden van uw binnenkamer, en die hebt u toch hoop ik, kunnen de muren van uw binnenkamer, of desnoods uw eigen knieën, ervan getuigen dat u zonden hebt? Zelfs op een zondag, als u twee keer onder het Woord van God gezeten hebt?

Die andere groep, die uit ons is uitgegaan, zei: wij zondigen niet meer. Ook dat is een les: wees op uw hoede om te zeggen dat u de zonde te boven bent. Dat kwaad, nee, daar acht ik mij niet toe in staat. Pas dan goed op, want dan ben ik bang dat het heel dichtbij is.

Wie zonder zonde is, werpe eerst den steen op haar. En u weet het verloop van die geschiedenis. Ze dropen allemaal af.

Lieve vrienden, bid veel om grondige kennis van uzelf. Dagelijks een blik in uw eigen hart, dat zal u bewaren voor de zonde, die verschrikkelijke zonde van vermetelheid. *Wie meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in zijn gemoed*. En: *Wat hebt gij, dat gij niet ontvangen hebt*?

Laat dat uw gebed zijn. De Heere Jezus zegt: *Hetgeen Ik u zeg, dat zeg Ik allen: Waakt*. O gemeente, bid toch: o God, bewaar mij voor mijn vermetelheid. Dat is een oud woord. Het heeft met meten te maken. Weet u wat u doet als u vermetel bent? Dan bent u in uw eigen ogen een veel grotere, langere christen dan u in werkelijkheid bent. Dan denkt u dat u wat bent. O Heere, verlos mij van mijn vermetelheid. Verlos mij van mijn aanmatiging.

U bent hier allemaal naartoe gekomen. En u ziet om u heen wat hier in Rotterdam gebeurt op de dag van de Heere. Dus zeg toch: Heere, het is een wonder dat ik niet in de kroeg zat of in het stadion. O bewaar mij, Heere, want als U mij niet bewaart, dan ben ik tot alles in staat.

Neem het voorbeeld van Petrus ter harte. Die en die en die zijn allemaal in staat om U te verloochenen, zelfs Johannes. Maar Petrus? Daar hoefde je niet bang voor te zijn. Nooit zou hij de Heere verloochenen. Simon, Simon...

Wij weten

Na die aangrijpende, waarschuwendende woorden van vanmorgen over die verschrikkelijke zonde van afval, van mensen met wie het echt goed begonnen was, die een veelbelovend begin hadden gemaakt, gaat de apostel nu driemaal een pastorale behandeling toepassen. Hij gaat drie keer zeggen: *wij weten*.

In vers 18: *Wij weten, dat een iegelijk, die uit God geboren is, niet zondigt*. In vers 19: *Wij weten, dat wij uit God zijn*. En in vers 20: *Wij weten, dat de Zoon van God gekomen is*.

Wij weten. En weten is hier doorzien, eigenlijk inzien. Verstaan. Begrijpen.

Dan staat er in de Griekse Bijbel dat elke geborene uit God niet zondigt. Dus iemand die opnieuw geboren is, zondigt niet. U moet niet denken dat Johannes hier bedoelt dat een kind van God een zondeloos leven leidt, zoals die tegenstanders dat bedoelden. Maar we moeten het lezen in het kader van de brief.

Een kind van God kan een diepe val maken. Voorbeelden noemde ik vanmorgen al: Lot en Simson. Voeg daar David en Petrus maar aan toe. Maar het is onmogelijk, het bestaat niet, dat zo iemand bewust, opzettelijk, aanhoudend nee zegt tegen de Heere Jezus in handel en wandel. Vanmorgen hebben we het gehoord: die verschrikkelijke zonde is een specifieke uiting van de handel en wandel van een onwedergeboren hart. Het is onmogelijk dat iemand die uit God geboren is, daarin leven kan.

Het kan zijn dat Petrus zegt: God mag mij doden als ik Jezus ken. Dat zegt hij eigenlijk. Hij roept Gods oordeel over zich af als hij met Jezus van Nazareth is omgegaan. Maar hij ging weg en weende bitter. Daar hebt u het berouw. Onmogelijk dus dat iemand die uit God geboren is, het in de zonde houden kan.

Die uit God geboren is

Hij is uit God geboren. Wij lazen natuurlijk met die bedoeling Johannes 3. Uit God geboren. U mag ook lezen: opnieuw geboren. Of: van boven geboren. Of: geboren door water en Geest. Zoals in dat prachtige artikel 12 van de Dordtse Leerregels. En ik zou willen dat u het allemaal nog eens las en het maar uit uw hoofd leerde. Want ik kan daar niets meer aan toevoegen. En ik zou niet durven afdoen aan wat onze Dordtse vaders daar hebben gezegd over die wedergeboorte, die krachtige verandering, die radicale omkering in het leven.

Ik kom uit de Bommelerwaard. Mijn vader zei wel eens, in dat Gelders dialect, terwijl hij kinderen van God aanwees: dat is een veranderd mens. Precies. Een andere man. Dezelfde haarkleur, dezelfde stem, aan de buitenkant niets veranderd. En van binnen een verschil van leven en dood, van hemel en hel, van God en duivel. Dat is een verandering. En dat is een verandering in de weg van het wonder.

Die verandering moet u kennen. Daar kom ik straks nog wel even op terug, als God het geeft.

Die bewaart zichzelf

En iemand die nu opnieuw geboren is, door Woord en Geest, door de prediking, die bewaart zichzelf. Dan moet u niet denken dat dat iemand is die de mouwen opstroopt en zegt: ze zullen

Hem allemaal kunnen verloochenen, maar Petrus niet. Wat denkt u wel niet van mij? Nee, zulke mensen zijn dat niet.

Weet u wat dat voor een vrouw is? Dat is een vrouw die bang is voor de zonde. Dat is een man die bang is voor de zonde. Als hij de wereld in moet voor zijn werk, of als hij zijn telefoon moet gebruiken, of de weg op moet, dan is hij bang. Dat zijn nou mensen net als Jozef. Die vrouw zegt: kom bij mij in bed, jongen, en dan zijn al je problemen opgelost. Dan kom ik wel van mijn man af, en alles is voor jou. En dan zegt Jozef: *Zou ik zulk een groot kwaad doen, en zondigen tegen God?*

Noem dat nu maar de praktijk van de godzaligheid. Wie uit God geboren is, die leeft net zo'n leven als Jozef.

Bent u uit God geboren? Dan moet u zich eraan leggen. *Die bewaart zichzelf.* Natuurlijk. Petrus schrijft in zijn brief van die onverderfelijke erfenis die in de hemelen bewaard wordt voor ons. En dan zegt hij: *die in de kracht Gods bewaard wordt.* Ja natuurlijk. Waarom bleef Daniël staande? Hij wist heel goed wat er besloten was. Als hij binnen dertig dagen zou bidden, dan zou hij de leeuwenkuil in moeten. Wat hield hem staande? De binnenkamer. De knieën. Het gebed.

Als u een biddend mens bent, dan bewaart u zichzelf. Ik geloof dat het in de Christenreis van Bunyan is, dat daar iemand loopt die onderweg zijn ogen afwendt. En zo behoort het ook. *Wend mijn oog van de ijdelheden af.* Die bewaart zichzelf als een reine maagd. In een goede relatie, in een liefdesrelatie tussen een ongetrouwde man en een ongetrouwde vrouw, die bewaren zich rein, als een reine maagd, zuiver voor de dag van het huwelijk.

Kijk, dat is nu wat hier bedoeld wordt. Gekocht en betaald en gereinigd van de zonde door het bloed van Christus. Zal ik dan mijzelf bezoedelen, bevuilden, en zo naar de dag van de bruiloft reizen?

Dat zijn mensen die luisteren naar wat Johannes eerder schreef in 1 Johannes 2 vers 15: *Hebt de wereld niet lief.* Wereld bij Johannes kan de Joodse vrome wereld zijn, maar het kan ook de mensheid los van God zijn. *Hebt de wereld niet lief.* Zulken kunnen met de wereld niet meer mee.

Kom, lieve vrienden, zeg het eens eerlijk: bent u nu een vreemdeling hier beneden? Hebreeën 11 zegt het: ze waren hier gasten en vreemdelingen. Zeg het nu eens eerlijk: bent u hier nu thuis of bent u hier niet thuis? Bent u nu een man, bent u nu een vrouw, een jongeman, een jongen of een meisje, die hier altijd met heimwee rondloopt? *Wanneer komt die dag, o God, dat ik bij U zal zijn?* Of hebt u dat nooit? Zegt u nooit: Heere, trek mij toch naar U en naar huis toe, want het is hier beneden niet meer?

De brug is opgehaald met de wereld. Dat is een breuk. Zulken laten zich niet meer meezuigen door die andere partij, die zegt: het kan allemaal veel makkelijker. Kom, je moet niet zo moeilijk doen. Je gelooft toch wat? Niet zo zwaarmoedig. Altijd die zorg en altijd die zonde, noem maar op. Nee, zij laten zich niet meezuigen.

Johannes heeft gewaarschuwd: wees bang voor de zonde. Mijd de plaatsen. Mijd de gelegenheden. Wij hebben een prachtige bede van de Heere Jezus geleerd: *Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze.* Ik zou dat liefst nog iets preciezer vertalen. Niet dat ik het beter weet, maar letterlijk staat daar: laat de verzoeking toch niet toe in mijn leven. Laat die niet toe, want als die komt, vertrouw ik mijzelf niet.

En dan: *maar verlos ons van den boze.* Eigenlijk staat er: van het boze. Ik zou het het liefst vertalen met: ontruk ons aan het kwaad. Juist. Wie dat bidt, bewaart zichzelf rein. En die vraagt zich af: kan

ik daar vandaag wel naartoe gaan? Om maar een voorbeeld te noemen, met dat warme weer: ik zou niet naar het strand durven, zal ik u eerlijk zeggen. Ik ken mijzelf. Dan zeg ik: daar hoor jij nu niet. Je bidt of God de verzoeking niet toelaat in je leven en of Hij je aan het kwaad ontrukkt. Mijd het dan ook, zoveel als het kan.

Dan buigt u uw knie en dan zegt u: Heere, ik moet vandaag achter mijn computer werken, of op mijn telefoon werken, maar alsjeblieft, bewaar mij. Of bent u niet bang om de zonde te doen?

De boze vat hem niet

En de boze vat hem niet. Nu staat er echt: de boze. De satan. Toen ik dat wat onderzocht, zag ik dat daar letterlijk staat: raakt hem niet. De kanttekening zegt dat trouwens ook heel mooi.

Kinderen, weet je wat hier nu staat? Hier staat precies hetzelfde als wat die bloedvloeiende vrouw deed. Die bukte en zij raakte de zoom van de lange jas, van het mantelkleed van de Heere Jezus aan. Dat wordt hier bedoeld. En dat aanraken, dat was voor mij ook een openbaring, is zulk aanraken waardoor van de aangeraakte invloed uitgaat naar de persoon die aanraakt.

Die invloed kan positief zijn. Van de Heere Jezus ging een helende kracht uit naar die vrouw. Maar als het een aanraken is dat de duivel bij mij doet, dan is het met een rampzalige invloed en een zielsverwoestende invloed. Als hij mij aanraakt, niet bij mijn jas, dat bedoel ik niet, maar als hij hier vanbinnen contact met mij maakt en dat gif, dat zondegif, in mij injecteert, dat wordt hier bedoeld. Dat is dat aanraken, dat vatten van de duivel.

Een vijandige aanval van *diabolos*. En dat woord betekent in de grondtekst: hij die tweedracht zaait. Precies, want dat probeert hij te doen. Hij probeert een wig te slaan tussen God en mij, tussen Christus en mij. U mag hem ook satan noemen, tegenstander. Met de bedoeling dat ik mij niet rein bewaar. Dat ik in de zonde val en leef en eeuwig afval.

En nu staat er: wie uit God geboren is, die is voorgoed buiten de demonische invloeden van de satan. Ik zeg niet dat de satan zo iemand met rust laat, dat doet hij niet. Hij gaat rond als een briesende leeuw. En hij zal een kind van God aanvallen en lastigvallen en hinderen en kwellen, tot de dag van zijn dood toe, als God het niet verhindert. Maar de strik is gebroken. En die uit God geboren is, is vrijgeraakt. Hij is voor eeuwig kind van God. De duivel heeft voorgoed het nakijken.

Beef, satan, nu begrijpen we Luther. *Beef, satan, hij die ons geleidt, zal u de vaan doen strijken.* Jij hebt het onderspit gedolven. Openbaring 12 zegt: *Nu is de zaligheid, en de kracht, en het Koninkrijk geworden onzes Gods, en de macht van Zijn Christus; want de verklager onzer broederen, die hen verklaagde voor onzen God dag en nacht, is nedergeworpen.* En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam.

Dat is een troost. Nee, hij zal alles op alles zetten om hen in zijn kamp terug te trekken. Hij zal proberen hen zó te beïnvloeden dat ze weer in zijn invloedsfeer terugkomen. Maar het zal hem niet lukken.

En hij kan ver gaan. Hij port David aan om het volk te tellen. En David telt het volk. En Hiskia, na zijn herstel, krijgt die gezanten uit Babel. Kijk eens, zegt hij, en hij laat al zijn rijkdom zien. Daar was hij aan het vallen, Hiskia, en zo bijzonder begenadigd. Denk aan Petrus. Denk aan Job, hoe de satan Job in de tang genomen heeft en uiteindelijk geen vat meer op hem had.

O kind van God, dat is toch wat: voorgoed buiten het bereik te zijn van die rampzalige invloeden waar je zo lang aan blootgestaan hebt. Nooit meer door dat dodelijk vergif besmet te kunnen

worden. Voorgoed uit zijn heersende macht bevrijd. Vrijgekocht uit zijn gevangenis, uit zijn klem, uit zijn klauw, met het dierbaar bloed van Christus.

De overste van deze wereld komt, zegt Jezus kort voor Zijn lijden, *en heeft aan Mij niets*. In de Engelse Bijbel staat: *has no claim on Me*. Heeft op Mij geen claim meer. Kan op Mij geen enkele aanspraak meer maken. De kanttekening zegt: hij zal door Mijn dood tot zijn voornemen niet komen, maar daarentegen al zijn macht verliezen.

Welnu, als u nu met Christus gestorven bent en met Hem bent opgestaan, dan heeft de duivel ook op u geen claim meer. Hij kan geen enkele aanspraak meer op u doen gelden. En dan hoor ik Luther jubelen. En dan hoor ik Paulus jubelen in 1 Korinthe 15: *Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?* Waar is nu die steekangel met dat gif, waarmee je elk mens doodsteekt en meevoert naar de eeuwige rampzaligheid? Waar is die nu?

Vrijgekocht. *De boze vat hem niet*. Hij vat hem nu niet meer, hij vat hem niet op het sterfbed, en hij vat hem in de eeuwigheid niet meer.

Wie zou dat niet willen?

Dan trek ik een paar lessen uit voor u en voor mij. Wie zou dat niet willen, vanmiddag? Wie zou dat nu niet willen weten, zeker ervan zijn, voor eeuwig verlost uit de heersende macht van de satan, en voor eeuwig gevrijwaard tegen zijn dodelijke invloeden? Wie zou dat niet willen? Wie zou er nu niet zeker van willen zijn van zijn aandeel aan Christus? Wie zou er zeker van willen zijn dat hij nooit meer zal kunnen afvallen van de zaligheid, dat hij nooit zal komen voor een gesloten deur, dat hij ook nooit meer terug kan naar de wereld, en dat er een dag aanbreekt dat hij de zonde voorgoed te boven is? Wie zou het niet willen weten? Wie zou nu vanmiddag niet willen weten: mijn dood is geen betaling meer voor mijn zonden, maar een afsterving van de zonden en een doorgang tot het eeuwige leven?

Ik zie geen vingers. Dus dat wilt u allemaal. Dat wilt u allemaal. Welnu, dan moet u nog even goed luisteren, want dat is niet vanzelf. Dan moet u wederom geboren worden of zijn. Dan moet u dat geloof hebben waar Johannes telkens over schrijft. Geloven bij Johannes is heel specifiek: geloof hechten aan de verkondigde Jezus. Dat is geloven. En tegelijk u afkeren van de wereld, of die nu kerkelijk is of onkerkelijk. Dus gehoor hechten aan de verkondigde Jezus, dat is het middel om buiten de machtsgreep van de duivel voor eeuwig te blijven.

Gij moet wederom geboren worden

Laten we dan maar naar die verkondigende Jezus luisteren. Wat zegt Hij in Johannes 3? *Gijlieden moet wederom geboren worden*. Dat is de enige mogelijkheid om voorgoed buiten die greep van de satan te blijven.

Ik hoor iemand denken: u zei toch geboren worden? Ja, dat zei de Zaligmaker ook. Ja, maar geboren worden, dat betekent dus dat kan ik nooit. Dat weten ze in groep 6 of 7 al: een zin met *worden* is een lijdende vorm. Ik moet morgen geopereerd worden. Ik ben het lijdend voorwerp. Ik hoef mijzelf niet te opereren. Dat zit in dat *worden*. In het ziekenhuis is een bekwame chirurg, misschien is die man wel professor, die doet het.

En dan zegt u dat wij wederom geboren moeten worden. U werpt mij op mijzelf terug. Nee, nee, nee, gelukkig doe ik dat niet. Weet u, ik ben zo blij als u erachter komt dat u zichzelf niet meer opereren kunt. Want dan bent u even gelukkig als het u niet meer lukt om uzelf te bevrijden uit de

klauwen van de duivel en de zonde. En dat uw ziel opspringt: ja toch, geboren worden, dan doet een Ander dat. Net als die chirurg. Precies. Dat is geboren worden.

Dat zegt de Heere Jezus vanmiddag tegen die man, tegen die vrouw, die zegt: o God, hoe kom ik toch uit de greep van de zonde en de duivel, en word ik niet langer meer door hem vergiftigd? Ik red het niet. Ik probeer het zó en ik probeer het zó. Geef het maar gauw op. Heel gauw. Naar de dokter. Maar dan wel Die met allemaal hoofdletters. Die in de Bijbel zegt tegen het verbondsvolk: *Ik ben de HEERE, uw Heelmeester.*

Dat is een oud woord, kinderen. Heelmeester heeft te maken met helen, herstellen. En een meester wil zeggen dat Hij daar deskundig in is. Wij zouden zeggen: een dokter.

Geboren worden. Hoe moet dat? Onmogelijk dat ik het zelf doe. Nee, gelukkig. Het is net als bij een natuurlijke geboorte. Het kind hoeft zichzelf niet te baren. Als het moment van de geboorte is aangebroken, baart de moeder het kind. Zij brengt het leven voort. Dat kind hoeft er niet over in te zitten: hoe kom ik toch op deze wereld? Dat doet het ook niet. Dat kan het ook niet. Maar het is net als bij een gewone geboorte: de moeder baart het.

O, wat een ruimte voor die man en die vrouw die vandaag hier zat en zit en die zich niet kan ontworstelen aan de zonde. Hoor het dan: God de Vader doet het. God de Zoon doet het. God de Heilige Geest doet het. En Zij hebben het alle Drie hier beloofd dat Zij het zullen doen, als u tot Hen vlucht met uw geboorte uit de duivel. Want dat zijn wij. U bent of uit God geboren, of u bent, de Heere Jezus zegt het, *uit uw vader den duivel*. Wij zijn een satanskind. Godsdienstige kinderen bestaan er niet. U bent een kind des toorns, of u bent een kind van God.

Kom met uw stenen hart

O onwedergeboren zondaar, die niet weet hoe ooit wederom geboren te worden, kom met dat onherboren hart, en laat het weg opereren. *Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven.* U moet bij *steen* niet denken aan een steen van de muur of van de straat. Steen wil zeggen: ongevoelig voor indrukken van God en Christus en de zaligheid. Een hart vergiftigd door de duivel, dat is een stenen hart.

Dan zal Ik het wegnemen, zegt de Heere, en dan zal Ik u een vlezen hart geven. Een hart dat ontvankelijk wordt voor genade. Een hart dat het te doen is om vergeving en verzoening. Een hart dat erom te doen is om uit die invloedsfeer van de boze bevrijd te worden.

Kom dan met dat stenen hart tot deze Hartchirurg, met een hoofdletter en met eerbied bedoeld, en laat het weg opereren. Wilt u bij uw sterven ingaan in het Koninkrijk, zoals de Heere Jezus tegen Nicodemus zei? Want u kunt er niet zomaar in. U kunt er met uw doop niet in. Met uw belijdenis niet. Daar kunt u niet mee binnenkomen. U kunt niet zeggen: ik heb honderd keer aan het Avondmaal deelgenomen, dan hoor ik toch toegelaten te worden. Nee, echt niet. Helemaal niet. Alleen als u wederom geboren bent.

Dan staat Hij hier vanmiddag voor u. En Hij kijkt die onwedergeboren jongen aan, en dat onwedergeboren meisje, en die onwedergeboren meeluisteraar. En Hij zegt: *Mag Ik u alstublieft wederbaren?* Hebt u dat nu weleens meegemaakt, dat de Heere Jezus u gaat bidden? Wij moeten tot Hem bidden, maar Hij bidt u. Hij smeekt het als het ware van u: *Mag Ik u alstublieft wederbaren? Mag Ik alstublieft in en aan u doen wat Ik hier, toen u twee maanden oud was, heb betekend, uitgebeeld en verzegeld?*

O lieve vrienden, ga nu toch niet verloren door deze allergewilligste Wederbaarder af te wijzen en Hem niet toe te staan u te wederbaren. Dichterbij kan het toch niet komen.

Dan hoeft u niets te doen dan alleen met uw onwedergeboren hart tot die Hartchirurg Jezus te vluchten met de bede: neem het stenen hart weg en geef een vlezen hart.

Door Woord en Geest

Hoe doet Hij dat precies? Als een kind verwekt wordt, worden een zaadcel en een eikel met elkaar verenigd. Dat wordt één. Zo doet Hij het nu ook bij wederbaring. Gods Geest paart Zich met het Woord. Heel eenvoudig.

En daarom, vrienden, op de knieën. En naar dat Woord toe. En de vinger erbij, zoals we vanmorgen ook gezegd hebben. *Gedenk aan het woord, tot Uw knecht gesproken, op hetwelk Gij mij hebt doen hopen.* O wederbaar ook mij alsjeblieft. U hebt het bij Abraham gedaan, die voor de maan boog. U hebt het bij Rachab gedaan, die een prostituee was. U hebt het bij Manasse gedaan, die zijn eigen kinderen offerde. U hebt het gedaan bij de moordenaar aan het kruis, bij Maarten Luther, bij de slavenkapitein John Newton, bij die schare die niemand tellen kan.

U bent het toch Die de goddeloze rechtvaardigt. U bent het toch Die vijanden met U verzoent. U bent het toch Die de dingen die niet zijn, een vlezen hart, roept alsof zij waren. U kunt toch van Uw Woord niet af. U moet het doen. U bent het aan Uzelf verplicht. En ook aan mij, met de eed, de drievoudige Zelfverbintenis aan mijn voorhoofd. En liegen kunt U niet.

Wederbaar ook mij.

En kind van God, diezelfde beden moeten de uwe blijven: wederbaar mij. Niet eenmaal, maar elke dag opnieuw. Wederbaar mij alsjeblieft, totdat ik mijn laatste adem uitblaas.

Amen